

Bonyodalmak az új kórház tervei körül.

— Ellentétek a miniszter és Korb Flóris műépítő között. —

(Saját tudósítónktól.) Egy háromkötetes regénynek nincsen annyi fejezete, mint a mennyi nap-nap után kezdődik az új kórház sokasodó aktacsomójában. Tegnap a pénzkérdés lohasztott le minden reménykedést, amit naiv emberek a kórház mielőbb való fölépítéséhez fűztek, ma pedig a kórház kész tervei körül támadnak olyan nehéz bonyodalmak, hogy azok ismét jóidőre visszavetítik majd a kórház amugy is zavaros és végső tisztázásra szoruló ügyét.

A Délmagyarország annak idején közölte azt a belügyminiszteri leiratot, amelyben a miniszter bírálatot mondott a kórház terveiről és elősorolta azokat a változtatásokat, amelyeket a terveken szükségeseknek tart. A belügyminiszter kifogásai legközelebből érintették Korb Flóris műépítést, a kórház-tervek készítőjét, aki a város tanácsához ma érkezett írásában részletesen reilektál a miniszter kívánalmaira. Kiválóan érdekes ez az írás, mert Korb Flóris szembe helyezkedik a miniszterrel és azt mondja, hogy annival kevésbé járulhat hozzá a változtatásaihoz, mert az eredeti megoldást sokkal jobbnak tartja. Végül azt ajánlja a tanácsnak, hogy a belügyminisztert fölterjesszel kell rávenni arra, hogy álljon el a változtatásoktól és járuljon hozzá az eredeti tervekhez. Hogy a tanács és a közgyűlés milyen álláspontra fog helyezkedni, az még kérdés, annyi azonban bizonyos, hogy a tervek körül támadt ellentétek elsimítása kemény dió lesz.

Tekintetes Városi Tanács, — kezdődik Korb Flóris levele — van szerencsém igazolni, hogy a nagyméltóságú m. kir. belügyminisztérium rendeletének másolatát, melyben a városi kórház építkezése a felsorolt kikötések mellett engedélyeztetik és az építési terveket átvéttem; a tekintetes Tanács erre vonatkozó átiratában foglaltakra a következőkben bátorlakodom megfelelni.

Módosítások, utmutatások.

A belügyi leiratnak az építkezés műszaki részére vonatkozó megjegyzései két csoportba oszthatók: olyanokra, melyek módosítási kívánságok és olyanokra, amelyek csak utmutatást kívánnak szolgálni az esetben, ha a meggondolandó alapeszméhez az építettő jónak látja hozzájárulni.

Az előbbi csoporthoz tartoznak: 1. a felvételi épület középrészének alaprajzi kibővítése; 2. a belgyógyászati osztály középépületében tervezett ambulatórium területének csökkentése; 3. az elmebeteg-osztály földszinti betegmegfigyelő helyiségeinek megváltoztatandó beosztása; 4. a hullaház beszentelő helyiségeinek területi csökkentése és 5. egyenlő apróbb célszerűségi javaslat, némi helyiség helyzetének felcseréléséről vagy pótlásáról.

A második csoportba tartozik: 1. indítványozása annak, hogy a belgyógyászati és a sebészeti betegpavillonok alaprajzi elrendezése áttervezessék azon reményben, hogy ezáltal a nagy kórtermek előtti folyosó mellőzhető és a kórtermek és a nappali közötti folyosó megvilágítása előnyösebbé válik; 2. megfontolás tárgyává teendő, vajjon az előirányzott alacsony nyomású gőzfűtés helyett nem volna-e célszerűbb u. m. kényszermozgású melegvízfűtést berendezni; 3. vajjon a szükségelt villamos erő nem-e volna házilag termelendő; 4. javasoltatik a fertőző betegek pavillonjaiból kifolyó csatorna-vizek kémiai uton való fertőtlenítése; 5. megjegyeztetik, hogy a hézagmentes padlók helyett linoleum fektetése előnyösebbnek mutatkozik és 6. a belgyógyászati és a sebészeti osztálynak egy-egy külön épületben tervezett elhelyezése helyett olcsóbbnak és megengedhetőnek tartja a két külön rendeltetésű osztály egymásföle helyezését egy épületben.

Ez utóbbi csoportban felsorolt megjegyzések meggondolására el fog érkezni az idő akkor, amidőn a részletes kiviteli tervek végleg megállapítandók lesznek, ugyanez áll az első csoportban leírt alaprajzi módosításokra, az elmebeteg pavillon földszinti alaprajzának átalakítása kivitelezés előtt rajzban bemutatandó lesz.

A miniszter bírálatát ellen.

Ez utóbbira legyen szabad lehetőleg röviden néhány megjegyzést tennem:

Nem tudok a magam jószántából a belügyminiszteri bírálatban leírt változtatásokhoz hozzájárulni, mert ezekben egyrészt speciális orvosi szakvélemény a döntő, másrészt mert eddigi tapasztalatom alapján az eredeti alaprajzi megoldást sokkal jobbnak tartom. Ebben a fölvetett betegek megfigyelésére a földszinti bejárat mellett jobbra-balra két-két négyágyas szoba tervezetett. Kettő a férfiak, kettő a nők épületszárnyában. — A bírálat ezek egyesítését kívánja, úgy, hogy frissen fölvetett betegek fektetésére mindkét szárnyban egy-egy nyolcágyas kórterem létesülne.

En azt tapasztaltam és eddig mindegyik elmeosztályt úgy építettem meg, hogy az újonnan fölvetett elmebetegek megfigyelésére két helyiség szükséges, mert különben megtörténhetik az az embertelenség, hogy egy olyan beteget, akinek elmeállapotával még nincs tisztában az orvos, tehát nem is tudhatja még, hogy vajjon nem józan elméjű-e, ugyanazon kórterembe fektetik, amelyben undorító bajban levő beteg, vagy esetleg egy a büntetőtörvényszék elől menekülni akaró szimuláns vádolt helyzetet el.

A női osztályon is tekintettel kell lenni arra, hogy esetleg egy gyermekágyi elmezavarban szenvedő beteget is kell betegségének rövid idejére elhelyezni.

Szomszédságában ennek a fölvételi megfigyelő osztálynak, az összes nyugodt betegek számára két-két szobát, 3 férfi és 3 nő elhelyezhetésére terveztem. — Hogy ez a közkórháznak szabályzatával ellenkezik, az sajnálni való, mert ezek hiján nem lehet jó az elmebeteg-osztály.

Felterjesztés!

Feltétlenül szükséges gondoskodni arról, bár a legerényesebb keretben, hogy rendkívüli esetekben és a beteg társadalmi állására való tekintettel, ha csak rövid időre is, az elkülönítés lehetséges legyen; ugyancsak kívánatos a közvetlenül teljes gyógyulás előtt álló elmebeteg elkülönítése izgató környezetől.

A nyugtalan betegek pavillonjaiban szintén terveztem két-két elkülönített összesen 3—3 ágygyal, mert ezek hiján a dühöngők céljainak számát kellett volna szaporítanom; az előző berendezést sokkal humánusabbnak és a korral haladónak találom.

Végül még erre vonatkozólag tisztelettel jelentem, hogy az elmeosztály alaprajzi megoldása Marocsik Ernő egyetemi tanár alapos kritikája mellett tervezetett, valamint úgy tudom, hogy ezt a csekély eltérést a szabályzattól az országos közegészségi tanácsban senkisé ism kifogásolta.

Szerény véleményem szerint a szóban forgó tervnek megváltoztatása ellen és az eredeti beosztás megtarthatása érdekében megfelelő felterjesztéssel kell lenni a belügyminisztériumhoz; ennek elhatárolása előtt azonban szükséges volna városi kórház orvosi testületének és a tisztí főorvosnak a meghallgatása.

Korb Flóris s. k., építész.

Dr. Rottenberg Pál ügyvéd

irodáját április 1-től kezdve

Bástya-utca 9. sz. alá helyezte át.

Eltűnt Nizzában egy budapesti banktitkár.

— Dr. Havas Ernő tragédiája. —

(Saját tudósítónktól.) A francia Rivierának szomorú magyar eseménye van: Havas Ernő dr. fővárosi ügyvéd, a Magyar Agrár- és Járulékbank cégvezető-titkára, aki szülei Nizzában töltötte a husvétünnepet, nyom nélkül eltűnt. Havas Ernő dr. huszonhétéves, igen talentumos, nagyraihivatott bankember, fia Havas Emil udvari tanácsosnak, a Leszámitoló Bank igazgatójának. Havas Ernőnek semmi oka sem lehetett, hogy öngyilkos szándékot fogasson elméjében; teljesen rendezett viszonyok közt élt, lelkiileg és anyagilag egészen kiegyensúlyozott, korrekt férfi, aki egy biztos karriér kényelmes, kikövezett útján haladt. Szüleihez forró gyermeki szeretettel ragaszkodott, már csak őket sem akarhatta elkészeríteni, gyászba borítani. Minden körülmény és látszat tehát amellett szól, hogy bünténynek esett áldozatul. A büntényt ma még áthatolhatatlan homály fedi: a nizzai és a budapesti rendőrségek dolga lesz világosságot teremteni.

Budapesten óriási feltűnést kelt Havas Ernőnek titokzatosan tragikus sorsa. Különösen pénzügyi körökben és az előkelőbb társaságokban fogadták mély részvétellel a nyugtalanító hírt. Egyelőre csak arról lehet beszélni, hogy Havas Ernő eltűnt. Szülei a múlt hét péntekjén kellett volna hazautaznia Budapestre, hálókocsi-jegyük meg volt váltva és az elutazásra kitűzött napon Havas Ernő nem volt sehol. Azóta nem adott életjelet magáról. A nyomozás teljes erővel megindult.

Havas Ernő dr. és szülei Nizzában a Cimiez villanegyedben laktak március 15-ike óta. A Hotel Rivie Palaceban volt két szobájuk. Sűrűn jártak színházba, hangversenyekre, de később, a rossz időjárás miatt, elhatározták, hogy március vége felé hazautaznak. Március 26-án, szerdán, ebéd után Havas Ernő kikészítette a frakköltönyét, azzal, hogy este társaságba megy. Később szürke ruhában távozott s azt mondta szüleinek, hogy hálókocsi-jegyet fog venni Budapest felé. Azután nem látták többé a fiatalembert.

Nizzai magyarok akkor látták utoljára, amikor végigment a nagy sétányon és a villanegyed felé tartott. Szürke ruha volt rajta. Este kezdtek nyugtalanodni a szülei. Főlkutatták az egész parkot, a kaszinókat, a hoteleket, a mulatókat, de nyomára sem akadtak. Erre a rendőrséghez fordultak segítségért. Havas Emil és felesége az egész éjszakát ébren töltötte, de reggelig semmi hírt sem kaptak. A nizzai rendőrség ekkor már alaposan gyanakodott, hogy Havas doktor bünténynek eshetett áldozatul. Azt sem tartják kizártnak, hogy valamelyik kokott a hálójába esalta, meggyilkolta vagy meggyilkoltatta és kifosztotta.

A Riviera környékén meglehetősen nagy számmal vannak ilyen női gonosztevők, akik gazdag ékszerekre lesnek. Bár az sem lehetetlen, hogy séta közben támadtak rá és miután elvették a nála talált ezer frank készpénzt, eltették láb alól. Eddig azonban egyetlen pozitív nyom sincs a rendőrség kezében. A francia és olasz napilapokat nyomban értesítette a rendőrség, hogy a gyilkosok fölhasználásában, illetőleg a tényállás megállapításában mindenki segítségére legyen. Nizzában és a környékbeli falvakban kiaplakatiroták az esetet. Havas Emil nagy jutalmat tűzött ki fia kézrekerítőjének, vagy a nyomra vezetőnek, majd Párisba utazott s itt több detektívet fogadott fel, akik már Nizza környékén vannak. Budapestről Barta Arnold, a Leszámitolóbank igazgatója, az eltűnt fiatalember nagybátyja, Havas Ernőnek minden itthon talált arcképét elküldte Nizzába. Madarassy-Beck Marcell báró, a Leszámitolóbank vezérigazgatója, Mentoneban értesült a megrendítő esetről és azonnal Nizzába utazott. Barta Arnold igazgató szintén elutazott Nizzába, hogy a szerencsétlen szülőket támogassa. Ott van Tószegi Ferenc udvari tanácsos is, aki a Havas-család közeli rokona.